

Raamatun opiskelua Uudestisyntymisestä

Sisältö

1. Johdanto
 1. Tarve ymmärtää
 2. Ristiriitainen aihe
 3. Ei oppijärjestelmä vaan lapseus!
2. Raamatunjakeita uudestisyntymisestä
3. Sekaannus vallitsee
 1. Esimerkkejä eri tulkinnoista
4. Kuvakielellä
5. Elämänpitäinen kokemus
 1. Elämänmuutos seuraa
 2. Meidät pestään
6. Kuinka syntyä uudesti ja pysyä siinä
 1. Kuinka uudestisyntyytään?
 2. Henki saa aikaan tosi elämän
 3. Jumala näkee meidät uusina luomuksina
 4. Kouriintuntuva vapautuminen
 5. Jumalan käskyt sydämessä paperin sijaan
 6. Ehto sille, että ollaan uudestisyntyneitä
 7. Minne vanha ihminen katosi?
7. Takuusi on elämä "Kristuksessa"
 1. Älä tunne pelkoa

8. [Kaksivaiheinen uudestisyntyminen](#)
 9. [Yhteenveto](#)
 10. [Joitakin sanoja johdattuksesta, luottamuksesta ja rohkaisusta](#)
-

1. Johdanto

1.1 Tarve ymmärtää

Olen kauan tuntenut tarvetta opiskella sitä, mitä Raamattu tarkoittaa "uudestisyntymisellä". Kristikunnassa voi nimittäin kuulla koko joukon melko kummallisia tulkintoja tästä, jotka voivat aiheuttaa hengellisiä kramppeja tai tekopyhyyttä. Minun mielestäni Raamatussa on melko rento sanoma meille, kun kyseessä on uudestisyntyminen. Joten tätä yritän tuoda esiin tässä Raamatun opiskelussa. Koska me kristityt usein kehittelemme monia kompleksisia teologisia systeemejä ja ajatusrakennelmia, vaaditaan koko joukko tekstiä, kun pitää selvittää kokonaisuus ja esittää Jumalan yksinkertainen ja kapea tie vaihtoehtona. Joten myös tästä tulee laaja teksti, vaikkakin minä henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että juuri tähän uudestisyntymiseen on erittäin helppo suhtautua.

1.2 Ristiriitainen aihe

Uudestisyntymisestä kirjoittaminen tuntuu siltä kuin se voisi olla melko ristiriitainen aihe. Minähän tiedän, että on olemassa paljon erilaisia tulkintoja. Jos nyt siksi olet sitä mieltä, että siinä, mitä olen kirjoittanut, on jotain hassua, niin pyydän sinua ajan kanssa kokeilemaan sitä **Raamatun** valossa. Jos sitten – Raamatun näkökulmasta – löydät jotain väärää kirjoituksessani, niin anna mielellään kuulua itsestäsi. Myös siinä tapauksessa anna kuulua itsestäsi, jos haluat tukea esim. useammalla Raamatun jakeella tai syventävillä ajatuskuluilla. Itse olen joka tapauksessa yrittänyt tuoda esiin tasapainoisen ja rauhallisen näkemyksen siitä, mitä tarkoittaa "syntyä uudesti" juuri Raamatun kautta, joten minun toiveeni on, että tästä tulisi sekä järkevää, loogista että raamatullisesti perusteltua.

1.3 Ei oppijärjestelmää vaan lapseutta!

Haluan myös näin johdannossa painottaa tärkeää totuutta, että todellinen kristillinen elämä ei ole raamitettavissa johonkin teologiseen oppirakennelmaan tai koottavissa joihinkin metodeihin ja riitteihin. Siksi tällä Raamatun opiskelulla **Ei** ole tarkoitus paketoita näkemystä uudestisyntymisestä teologiseen pakkaukseen. Kaikkien minun raamattutuntieni tarkoitus on auttaa sitä, joka toivoo löytävänsä raamatullisesti ankkuroituneen, rauhallisen, yksinkertaisen

uskon ja lapseuden Jumalan edessä. Sellainen usko käsittelee elämää Jumalan Hengen usein ei-ennustettavissa olevasta johdatuksesta (joka aina on linjassa Raamatun sanoman kanssa). Ja tämän me ymmärrämme tästä Raamatun sanasta:

Joh. 3:8: ”Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt.”

Siksi tämä Raamatun opiskelu ei anna vastauksia kaikkiin kysymyksiin eikä se jaa yksityiskohtaisia neuvoja siitä, kuinka sinun tulee elää kristityn elämäsi, sillä se ei olisi siis oikein. Sinunhan pitää elää ennen kaikkea Jumalan Hengen johdatuksessa, eikä toisten ihmisten vaikutuksen alaisena. Siksi otan tekstissä tavoitteeksi irrottaa itsemme sellaisista kuvitelmista, jotka voivat johtaa hengellisiin kramppeihin, tekopyhyteen ja elämään orjuudessa Tiedonpuun mukaan.

2. Uudestisyntymää käsitteleviä Raamatun jakeita

Käsitteet ”uudestisyntynyt” ja ”uudestisyntyminen” eivät ole mitään käsitteitä, jotka ovat peräisin jostain lahkosta tai jotain, mitä vapaakirkollisuus on keksinyt. Nämä ovat käsitteitä, joita Jeesus itse käytti. Kun nyt antaudumme mietiskelemään uudestisyntymistä, niin ehkä me ensiksi tulemme ajatelleeksi Jeesuksen sanoja Johanneksen evankeliumissa, kun hän puhuu kirjanoppineen Nikodeemuksen kanssa aiheesta, ketkä voivat nähdä ja tulla Jumalan valtakuntaan:

Joh 3:1-7: ”Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä. Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: ’Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa’. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ’Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei **synny uudesti**, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa’. Nikodeemus sanoi hänelle: ’Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?’ Jeesus vastasi: ’Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei **synny vedestä ja Hengestä**, ei hän voi

päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy **syntyä uudesti**, ylhäältä.' ”

Käsite ”syntyä uudesti” ei ole suinkaan tavallinen Raamatussa eikä se siten ole suoranainen pääteema itsessään – vaikkakin itse sisältö on tärkeä. Käsite ”uudestisyntynyt” sekä ”uudestisyntyminen” esiintyy vain kolme kertaa Raamatussa (mitä minä voin nähdä):

Matt. 19:28: ”Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: siinä **uudestisyntymisessä**, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.”

(Uudestisyntyminen tässä tarkoittaa sitä, että kaikki saatetaan ennalleen Jeesuksen tullessa.)

Jaak. 1:18: ”Tahtonsa mukaan **hän synnytti meidät (ruots. Raamattu jatkaa: uudesti)** totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset.”

1. Piet. 1:23: ”Te, jotka olette **uudestisyntyneet**, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.”

Tämän lisäksi on joitakin muita jakeita, joissa sisältö on sama, mutta hieman eri sanavalinnoin (yhden olemme jo nähneet Joh. 3:5):

Joh. 1:12-13: ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole **syntyneet** verestä eivätkä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan **Jumalasta**.”

Tiit. 3:4-6: ”Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkautensa ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka Hengen hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta”

1. Joh. 3:9: ” Ei yksikään **Jumalasta syntynyt** tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on **Jumalasta syntynyt.**”

1. Joh. 4:7: ”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on **Jumalasta syntynyt** ja tuntee Jumalan.”

1. Joh. 5:1: ”Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on **Jumalasta syntynyt**. Ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka **hänestä on syntynyt.**”

1. Joh. 5:18: ”Me tiedämme, ettei yksikään **Jumalasta syntynyt** tee syntiä; vaan **Jumalasta syntynyt** pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.”

Kuten voit nähdä, ennen kaikkea apostoli Johannes käyttää näitä samankaltaisia ilmauksia. Mutta me näemme myös apostoli Paavalin opetuksissa, että hänellä oli samankaltainen ilmaisutapa kristillisestä elämästä. Hän kutsui sitä elämäksi ”uutena luomuksena”. Näemme sen kahdesta Raamatun jakeesta:

2. Kor. 5:17: ”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on **uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.”

Gal. 6:15: ”Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan **uusi luomus.**”

Näissä Raamatun sanoissa olemme tässä nähneet perustan sille, että me kristikunnassa puhumme ”tulla uudestisyntyneeksi”.

Toinen käsite, jonka tulen mainitsemaan monta kertaa tässä tekstissä on ”Kristuksessa”. Jos luetaan mukaan kaikki variantit tästä käsitteestä (kuten esim. ”Hänessä”, ”Jeesuksessa” jne.) niin se esiintyy yli 100 kertaa yksin Paavalin eri kirjeissä, mutta myös Jeesus puhuu evankeliumeissa ”pysykää **minussa**” jne. Siksi on ehkä vielä suurempi syy miettiä juuri sen käsitteen sisältöä, koska se näyttää sisältävän jotain äärettömän keskeistä ja tärkeää. Mutta koska olla uudestisyntynyt on riippuvaista elämästä ”Kristuksessa” – kuten tulemme näkemään myöhemmin – niin käsittelen molempia asioita.

3. Hämmennys vallitsee

Raamattu ei siis anna mitään tyhjentävää opetusta siitä, MITÄ on olla uudestisyntynyt tai KUINKA sellaiseksi tullaan. Yksi kysymys on esim. onko ”uudestisyntynyt” jotain sellaista, jollaiseksi minä **tulen** tässä ja nyt vai onko se jotain, jonka minun **selitetään** olevan. Puutteet selkeistä selvityksistä Raamatusta avaavat tietenkin mahdollisuuksia eri tulkintoille, erityisesti, jos ei kaivauduta syvemmälle Raamattuun ja löydetä vastausta näihin kysymyksiin. Joten siksi on valitettavasti niin, että on paljon eri tulkintoja siitä, mitä uudestisyntyminen on. Se on myös saanut aikaan sen, että kristityt voivat saada erilaisia leimoja päällensä: sitä joko ollaan ”vain” kristitty tai sitten ollaan ”uudestisyntynyt kristitty”, ja jälkimmäinen on silloin aito, jotkut ajattelevat. Silloin syntyy A- ja B-joukkue kristikuntaan. Tässä pitää kysyä myös itseltään, kuinka se näkyy, kun on uudestisyntynyt?

→ Tarkoitan, ettemme voi ratkaista, kuka on tosi kristitty vaan katsomme, mitä Raamattu sanoo tästä kaikesta. **Ainoastaan** Raamattu voi antaa meille varmimman opastuksen. Erilaiset kokemukset ja ilmestykset voivat mahdollisesti vahvistaa Raamatun sanoman, mutta nämä eivät siis saa olla ohjaavia, kun rakennamme varman käsityksen totuuksista kristillisessä uskossa.

3 tulkintoista

Joissakin yhteisöissä/kirkoissa ei melkein ollenkaan puhuta

uudestisyntymisestä. Joko ei ole ymmärretty koko asiaa ja silloin vältetään aihetta. Näissä yhteisöissä uskovat jotkut, että usko Jumalan olemassaoloon riittää suoraan pääsyyn taivaaseen, kun kuolla. Kun opetetaan näin (tai ”ei opeteta”) on olemassa suuri riski siihen, että ihmiset eivät ollenkaan ole saaneet omaksua sitä evankeliumia, joka pelastaa ikuisen elämään ja sehän on valtavan vakavaa! (Vertaa tekstiin Jaak. 2:19 jossa näemme, että pahat henget uskovat Jumalan olevan ainoa jumala, mutta heidän eivät ole kuitenkaan pelastuneita).

Katolisessa kirkossa uskotaan, että uudestisyntyminen tapahtuu lapsikasteessa, mikä siis aivan kokonaan on ilman tukea Raamatusta. Siten uskovien täytyy

kirjon sisällä työskennellä pelastuksensa eteen puhdistautumisilla, riiteillä, sakramenteilla, hurskailla teoilla ja lopulta heitä kidutetaan Kiirastulessa, että he aivan varmasti pääsisivät taivaaseen ja tämä kaikki sen lisäksi, että uudestisyntymisen tarkoitetaan tapahtuneen lapsikasteessa. Tämä kaikki on tietenkin täysin epäraamatullista.

Toisissa yhteisöissä/kirkoissa puhutaan valtavan paljon uudestisyntymisestä ja tällöin tarkoitetaan sitä, että tämä kaikki on samaa kuin kokemus yhden kerran, joka on takuu sille, että olet uudestisyntynyt. Olla uudestisyntynyt on tässä eräänlainen uusi elämänmuoto, johon on astuttu. Silloin monet käsittävät, etteivät he enää voi tehdä syntiä. Tällaisessa näkemyksessä on riskinä tekopyhyys, kun ihminen tajuaa, että itse asiassahan hän jatkuvasti tekee syntiä. Ei haluta vaikuttaa maailmalliselta tai huonommalta kuin muut. Tässä on myös riskinä se, ettei ole ymmärretty evankeliumia eikä sen takia eletä sen mukaisesti.

Edelleen toisissa yhteisöissä/kirkoissa opetetaan, että uudestisyntyminen on tunnistettavissa oleva kokemus, jossa meistä tulee oikeasti aivan uusia luomuksia ja että me uudestisyntymisen jälkeen olemme sekä täysin vanhurskaita itsessämme että jumalallisia, toisin sanoen aivan samanarvoisia Jeesuksen kanssa. Myös opetetaan, että uskovalla tässä uudessa olotilassa on oikeus täydelliseen terveyteen, talouteen, menestykseen jne. Tämä teologia vallitsee mm. Uskonliikkeessä ja se on kohtalokas esim. niille, jotka ovat rehellisiä, mutta jotka eivät ole tajunneet sen olevan harhaoppia. Sillä jos ihminen uskoo tulleensa vanhurskaaksi ja jumalalliseksi uudestisyntymän kautta, niin hän joutuu konfliktiin itsensä kanssa ja myös opin ja yhteisön kanssa nähdessään ihmisen olevan todellakin edelleen synnin tekijä, jolla on monia heikkouksia ja puutteita. Tämä johtaa orjuuteen jatkuvassa hengellisten tietojen metsästyksessä. Ja siitä on ovi aivan auki näyttelemiseen ja tekopyhyyteen. Tässä kohden on ilmeistä myös, että silloin liikutaan aivan toisen evankeliumin piirissä kuin Raamatun evankeliumin. Silloin on myös hyvin suuri riski, että uskova on aivan ulkopuolella sen elämän, joka on todellisessa evankeliumissa. Vaikkakin ihminen uskoo olevansa keskellä ainutlaatuista liikettä, joka yksin on löytänyt koko totuuden.

Sitten on olemassa totta kai seurakuntia, joissa todellista evankeliumia julistetaan ja joissa on raamatullisesti ankkuroitunut näkemys uudestisyntymisestä. Ja siitä saamme kiittää Jumalaa! Mutta luulenpa niiden olevan harvassa, sillä Jeesushan sanoi, että "se tie on kapea, joka johtaa elämään, ja **HARVAT** sen löytävät" (Matt. 7:14) Ei saa unohtaa hengellisten asioiden mietiskelemistä mm. tämän Raamatun jakeen valossa. Mutta vaikka on olemassa vain **harvoja**, jotka tulevat löytämään kapean todellisen tien, niin haluan kuitenkin tässä yrittää selittää sitä, mitä

ymmärretään uudestisyntymisellä. Ja siten saamme ehkä myös enemmän ymmärrystä evankeliumin sisällöstä ja pelastuksen edellytyksistä.

4. Kuvakieltä

Jos pitää yrittää selvittää, mitä tarkoittaa tulla "uudestisyntyneeksi"/ olla "uudestisyntynyt", uskon, että pitää ensin miettiä itse käsitettä. Mitä minä voin ymmärtää, Jeesus loi siitä ensimmäisenä sanonnan. Sittemmin apostolit ovat käyttäneet sitä siinä laajuudessa, jonka näimme yllä olevassa Raamatun sanassa..

Luulenpa, että meidän pitää ajatella Jeesuksen käyttäneen tätä käsitettä **kuvana** siitä, mitä hän halusi välittää. Meidän ei pidä automaattisesti tulkita sitä sanatarkasti, koska Jeesus erittäin usein puhuin kuvin ja vertauksin. Jeesushan ei sanatarkasti ole "ovi", "tie". "portti", "leipä" jne. vaikkakin hän sanoi, että hän oli sitä. Totta kai hän on tie ja ovi Isän luo, mutta hän ei ole fyysinen ovi, tie tai portti sanan tarkassa merkityksessä.

Samalla tavalla Jeesus sanoo uskovilla jo nyt "**olevan**" ikuisen elämän:

Joh. 5:24: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, **sillä on iankaikkinen elämä**, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään."

Onhan melko ilmeistä, ettei meillä tässä maallisessa hahmossa ole ikuista elämää. Mutta Jeesuksessa meillä on **lupaus** ikuisesta elämästä. Me emme voi siis vain tulkita Jeesuksen sanoja suoraan siten, ettemme ikinä kuole. Mutta voimme tulkita sen hengelliseksi totuudeksi, joka tarkoittaa, että meille uskovina yksilöinä on luvattu ikuinen elämä, kun on sen aika. Meillä on ikuinen elämä sisällä meidän "hengellisellä tilillämme" kuten voitaisiin sanoa.

Joten käsite "syntynyt uudesti" meidän pitää nähdä vastaavalla tavalla, **kuvana** jostain, joka tässä ja nyt voi tapahtua hengellisellä tasolla, mutta ei fyysisesti. Se tulee esiin myös siinä keskustelussa, jonka Jeesus kävi kirjanoppineen Nikodeemuksen kanssa. Tässä on melko ilmeistä, että Jumalan Henki on sen takana, mitä tapahtuu ihmisen uudestisyntymisessä:

Joh 3:4-7: "Nikodeemus sanoi hänelle: 'Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?' Jeesus vastasi: 'Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä **Hengestä on syntynyt, on Henki**. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.' "

Jumala on myös antanut meille toisen kuvan siitä, mitä tapahtuu hengellisellä tasolla, kun käännyimme hänen puoleensa ja se on *kaste*. Kastetoimituksessa hautaamme kuvaannollisesti puhuen vanhan ihmisen ja nousemme ylös uutena luomuksena kasteen haudan toisella puolen. Toivon kaikkien ymmärtävän, että me emme kuole oikeasti kasteessa, mutta suorastaan hengellisen juridisesti meidän vanhaa ihmistämme ei enää lueta eläväksi. Minä itse olen sekä käänntynyt Jumalan puoleen ja kastettu aikuisena (myös lapsena), mutta minähän olen edelleen sama Lennart tapoineni. Totta kai positiivinen käänne minun elämässäni tapahtui, kun otin Jeesuksen vastaan. Tästä kerron syvällisemmin vähän myöhemmin. Mutta paljon minun vanhasta luonnostani on tietenkin jäljellä.

Kristityn elämä on siis vähän väsyttävä kamppailu "hengen" ja "lihan" välillä. Ellei tästä olla samaa mieltä, niin luulen, ettei silloin olla rehellisiä. Luulenpa, että ison osan meidän taisteluamme voimme nähdä "synnytystuskina. Nämä ovat "synnytystuskia" (kuvakielellä), jotka tulevat jatkumaan koko elämän siihen päivään saakka, kun me **todell**asynnymme uudelleen ja meistä tulee uusia luomuksia ikuisuutta varten. Tarkastelemme tätä "kahden askeleen rakettia" hieman edempänä, mutta jo tässä haluan muistuttaa tästä Raamatun jakeesta, joka viittaa uudestisyntymiseen, kun Jeesus tulee takaisin:

Matt. 19:28: "Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: **Siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen poika istuu kirkkautensa valtaistuimella**, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa."

➔ Joten kuva "syntymisestä uudelleen" ja "uudeksi luomukseksi tulemisesta" haluaa välittää hengellisen totuuden siitä, että ihminen Jumalan lunastustyön kautta voi saada **uuden mahdollisuuden**, aivan kuin hänet synnytetäisiin uudelleen aivan uuteen elämään, jossa vanhaa syntistä elämää ei enää ole. Pelastumattomina yksilöinä meidän elämämme on kokonaan kuljettu loppuun,

meidän "sielun elämämme" ja "lihan teot" eivät meitä auta millään tavalla. Silloin meidän täytyy saada alkaa uudelleen aivan kokonaan jollain tavalla. Sen mahdollisuuden Jumala tarjoaa meille kääntymyksen ja uskon kautta hänen sovitustyöhönsä Jeesuksessa Kristuksessa. Meidän kääntymyksemme jälkeen Jumala näkee meidät kokonaan uudistettuina yksilöinä, SIITÄ HUOLIMATTA, ETTÄ me jatkamme synnin tekemistä. Meillä sisimmässämme on "hengellisellä tilillämme" kokonaan uusi luomus. Ja sen me saamme täydellisenä, kun Jeesus tulee takaisin. Tässä ja nyt saamme vain ulos "koron"/käsirahan, mutta ei sekään maksu ole huono kuten tulemme näkemään seuraavasta kohdasta. Ensiksi joitakin Raamatun sanoja käsirahasta, jonka saamme tässä ja nyt:

2. Kor. 1:22: "joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen **vakuudeksi (ruots. Raamattu = käsirahaksi) meidän sydämiimme**"

Ef. 1:14: "Sen, joka on meidän **perintömme vakuutena (ruots. Raamattu = käsirahana)** perintömme vakuutena, hänen **omaisuutensa lunastamiseksi** - hänen kirkkautensa kiitokseksi."

5. Elämänpituinen kokemus

Uudestisyntyminen **ei** siis ole riippuvainen jostain kokemuksesta, jota minun pitää etsiä ryntäämällä julkkisjulistajien luo saadakseni esirukousta kätten päällepanemisen kautta tai vastaavasti ja *PANG!* kaikki tuli täysin selväksi! Uudestisyntyminen on - kääntymisen ja Jeesukselle antautumisen kautta - kulkea elämän pituista, eteenpäin juoksevaa kokemusta, joka riippuu siitä, että elämän edellytykset (etenkin hengellisellä tasolla) ovat muuttuneet ja että Jumala on minun kanssani aivan uudella tavalla. "Uudestisyntyminen" on silloin yksi Raamatun kuvista, joka yrittää kuvata vanhurskautettua suhdetta Jumalaan ja elämää jatkossa hänen kanssaan. Jotain uutta on tullut vanhan tilalle! Tämä on Uusi liitto, ja tässä (erotukseksi Vanhasta) Jumala ottaa täyden vastuun molempien osapuolien velvollisuuksista! Meidän pitää vain vastata myönteisesti ja sitten astua sisään Uuteen Liittoon Jumalan kanssa.

5.1 Elämänmuutos seuraa

Kun käänny Jeesuksen puoleen, tunnustan syntini ja alan luottamaan hänen armoonsa ja vanhurskauteensa sen sijaan, että luottaisin minun omiin tekoihini.

Niin Jumala muuttaa koko joukon hengellisiä olosuhteita elämässäni tässä ja nyt. Tämä tulee sisältämään positiivisen muutoksen ehkä osittain välittömästi, mutta enemmän ajan mittaan. Sitä paitsi Jumala asettaa järjestykseen ”toisen uudestisyntymisen” minulle, josta tulee täydellinen muuttuminen, kun Jeesus tulee takaisin (enemmän siitä myöhemmin).

Minä uskon, että on kaksi aivan ratkaisevaa asiaa, jotka tekevät sen, että me voimme kokea elämän toisenlaisena parannuksen tehneinä kristittyinä:

osittain siksi, että saamme Jumalan Pyhän Hengen, Auttajan ilmaisena lahjana.

osittain siksi, että sekä meidän aikaisemmat että tulevat syntimme annetaan anteeksi ja että me siten olemme vapautettuja Lain ja saatanan syytöksistä. Meidät **julistetaan** vanhurskaiksi ilman, että omistaisimme omaa vanhurskauttamme!

Nämä kaksi muutosta tekevät sen, että elämä saa aivan uuden positiivisen suunnan. Me emme silloin enää ole orjia synnin alla vaan olemme saaneet vapauden valita oikean ja väärän välillä. Tässä joitakin asiaa vahvistavia Raamatun sanoja:

Apt. 2:38: ”Niin Pietari sanoi heille: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen **syntienne anteeksisaamiseksi**, niin te saatte **Pyhän Hengen lahjan**.”

Apt. 13:38-39: ”Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, **tulee** hänessä **vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta**, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla.”

Gal. 5:18: ”Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin **te ette ole lain alla.**”

Room. 6:17: ”Mutta kiitos Jumalalle, että **te**, jotka ennen **olitte synnin palvelijoita**, nyt olette **tulleetsydämestänne kuuliaisiksi** sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut.”

Luemme joitakin muita Raamatun jakeita, jotka osoittavat, että elämä Jeesuksessa tässä ja nyt voi sisältää positiivisen muutoksen monella tavalla.

Room. 8:15: "Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet **lapseuden hengen**, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

Matt. 6:33: "Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan."

Joh. 14:27: "**Rauhan** minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö."

Joh. 8:32: "ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on **tekevä teidät vapaiksi**".

Matt. 11:29-30: "Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte **levon sieluillenne**. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."

Joh. 15:11: "Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä **ja teidän ilonne tulisi (ruots. Raamattu = tulee) täydelliseksi**."

Joh. 15:9: "Niin kuin Isä on minua rakastanut, **niin minäkin olen rakastanut teitä**; pysykää minun rakkaudessa."

Room. 8:28: "Mutta me tiedämme, että kaikki **yhdessä vaikuttaa niin parhaaksi**, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut"

Fil. 2:13: "Sillä **Jumala** on se, joka teissä vaikuttaa **sekä tahtomisen että tekemisen**, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Gal. 3:26: "Sillä te olette kaikki uskon kautta **Jumalan lapsia** Kristuksessa Jeesuksessa."

1. Piet. 1:2: "Sillä ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen **pyhittämisen** kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille **armo ja rauha**."

Kuten varmasti ymmärrät, nämä kaikki asiat tulevat huomatuiksi tavalla tai toisella uskovan elämässä, ennemmin tai myöhemmin.

Kuten aiemmin kirjoitin, uskovat tulevat myös

kokemaan sen, että kristityn elämä tulee sisältämään "synnytystuskia" aina siihen päivään saakka, kun meidät "synnytetään" esiin täysin uusina luomuksina. Raamatussa tätä kutsutaan myös "pesemiseksi", "Ristinsä kantamiseksi", "koettelemiseksi", "pyhitykseksi", "kuolleiksi lihan teoiksi", "vanhan ihmisen riisumiseksi" jne. Omasta puolestani uskon, että juuri TÄMÄ on siinä tulessa kastamista, josta Johannes Kastaja puhui, kun hän sanoi, että Jeesus kastaisi meidät "Pyhässä Hengessä ja **tulessa**". Tulesta Raamatussa puhutaan usein sellaisena, jonka pitää puhdistaa meidät ja pestä meidät saadaksemme pois epäpuhtauden ja kuonan, aivan kuten kultakin täytyy puhdistaa juuri tulessa. Tämä on myös jotain sellaista, joka kuuluu "uuteen elämään" ja joka seuraa meitä kristittyjä elämän pituisesti välttämättömänä kokemuksena. Jos huudamme Jumalan voimaa, meidän täytyy myös tajuta, että meidän oma voimamme täytyy tehdä tyhjäksi, jotta Jumalan voima voi vaikuttaa meissä. Meistä täytyy tulla särkyviä saviastioita:

2. Kor. 4:7: "Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä."

2. Kor. 11:30: "Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani."

2. Kor. 12:10: "Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; **sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.**"

6. Udestisyntyminen ja siinä pysyminen

Uudestisyntyminen sisältää sen, että **emme** ole nähneet itsemme muuttuvan tässä ja nyt kokonaan uusiksi luomuksiksi – mikä onkin melko ilmeistä oikeastaan. Kuitenkin Raamattu sanoo itse asiassa, että me uskovat OLEMME ”uusina luomuksia”. Ja tämä saattaa tuntua hiukan sekoittavalta. Se, mistä on kyse, on, että me saamme **uuden mahdollisuuden Jumalan edessä**, jossa Jumala myös järjestää joukon hengellisiä olosuhteita, joissa elämä muuttuu toisenlaiseksi jo nyt. Jumala NÄKEE silloin meidät uusina luomuksina. Ja sen kautta, että Jumalan Henki muuttaa asumaan uskovaan, saa meidän henkemme uuden elämän, mitä voisimme kutsua ” uudeksi luomukseksi”.

6.1 Kuinka uudestisyntyään

Kuinka sitten synnyttään uudesti? Tai jos ilmaisen sen enemmän tämän tekstini linjan mukaisesti: kuinka tulen sisään siihen elämään, jossa Jumala näkee minut uutena luomuksena?

Olen useamman kerran maininnut, että tie uuteen elämään käy kääntymyksen kautta ja tässä puhumme samasta asiasta kuin se, mitä usein kutsumme ” tulla pelastetuksi”. Kääntymyksellä me evankeliset kristityt tarkoitamme, että minun ihmisenä täytyy:

- tajuta olevani aivan kadotettu syntini takia.
- nähdä, että ainoa pelastukseni on Jeesuksessa.
- kääntyä Jeesuksen puoleen ja pyytää anteeksi syntejäni ja pyytää pelastusta ikuisen elämään.
- tunnustaa Jeesus Pelastajanani ja Jumalanani.
- antaa Jumalan kääntää elämäni uuteen suuntaan Hänen teillensä
- asettaa luottamukseni (=uskoni) siihen, että Jeesuksen sovitustyö on ainoa, joka voi minut pelastaa.

SILLOIN Jumala lukee minut vanhurskaaksi ja minä omistan lupauksen ikuisesta elämästä! Tämä on lyhyesti sitä, mitä kääntymys tarkoittaa. Sellainen kääntymys on tie uuteen elämään, jossa Jumala näkee minut uutena luomuksena/uudestisyntyneenä ja siten voin tiettenkin itse lukea itseni sellaiseksi. Oikeastaan vain usko (luottamus) Jeesuksen armoon/ sovitus- työhön **luetaan** meille vanhurskaudeksi, mutta toiset asiat, joita olen ottanut esille kohdissa, ovat kuitenkin välttämättömiä, että voisin omistaa sellaisen uskon.

Minun täytyy tässä yhteydessä mainita jotain näistä pelastusrukouksista, joita usein käytetään **metodina** saamaan ihmiset pelastetuiksi. On olemassa suuri riski siihen, että ihmisiä johdetaan tällä harhaan. Pelastuminen

(uudestisyntyminen) ei tapahdu siten, että toistetaan sellainen pelastusrukous. Ihminen pelastuu siten, että itse omasta tahdostaan vastaa **kyllä** tarjoukselle Jumalan evankeliumissa ja siten jätetään elämä Jumalalle! Siksi meidän täytyy ensimmäiseksi julistaa täyttä ja todellista evankeliumia ihmisille ja sitten heidän on otettava kantaa siihen. Olisi petosta ohittaa tämä. Se, että sanotaan pelastusrukous ja suulla sanotaan "Jeesus on Herra" ja sitten uskotaan, että ollaan pelastuneita, on väärinkäsitys Roomalaiskirjeen 10:9 tekstistä. Se, mitä se teksti välittää, on, että kun olet yltänyt sinne asti uskossasi, että pystyt täydellisesti vakuuttuneena sanomaan Jeesus on HERRA (ts. on sinun Herrasi ja JUMALASI) ja olet tullut pisteeseen, jossa todellakin uskot Jeesuksen elävän ja vaikuttavan tänä päivänä, se on MERKKI olemisestasi todellisessa uskossa. SIKSI sinä olet silloin pelastunut. Ihmiset tässä tapauksessa kääntyvät syyn ja vaikutuksen puoleen.

Jos haluat lukea enemmän tästä kääntymyksestä, niin te se minun tekstistäni: [**Pelastettu ryöväri ristillä ehkä käsittelee sinua!**](#)

6.2 Henki saa aikaan todellisen elämän

Kristikunnassa on eri opetuksellisia variantteja, jotka käsittelevät sitä, että ihminen on "hengellisesti kuollut", ellei hän käänny Jumalan puoleen ja synny uudesti. Uskonliike on kyllä se, joka on vienyt tämän ajatuksen kaikkein pisimmälle pois Raamatun totuuksista. Olivatpa asiat miten hyvänsä, Raamatussa ei lue, että ihminen on hengellisesti kuollut, jos hän ei ole uskova. Raamattu antaa ymmärtää, että ihminen on sekä henki, sielu että ruumis. Me olemme koko tämä kokonaisuus. Me emme ole ainoastaan "henki, jolla on sielu ja joka asuu ruumiissa", kuten Uskonliike ym. opettavat. Me OLEMME kaikkea kolmea!

Siksi uskon myös asioiden olevan niin, että ihmisellä, joka elää Jumalan yhteyden ulkopuolella, on **myös** henki, joka on elossa, sillä ilman sellaista henkeä ihminen ei olisi kokonainen ihminen. Ihminen ei ole siis hengellisesti kuollut. Jos hän olisi hengellisesti kuollut, ei hän voisi esimerkiksi omistautua ollenkaan hengellisyydelle, kuten muihin uskontoihin, okkultismiin, spiritismiin jne. Kuitenkin on niin, että täydellinen hengellinen elämä puuttuu häneltä, joka ei elä yhteydessä Raamatun Jumalan, universumin Luojan, kanssa. Ja siksi jotain tapahtuu meidän hengessämme, kun käännyimme Jumalan puoleen ja valitsemme aloittaa elämän yhteydessä häneen. Tästä monet voivat todistaa: tapahtui jotain erityistä silloin, kun käännyttiin Jumalan puoleen, elämä sai uuden hehkun – jos niin voi sen ilmaista. Itse uskon, että kaikkein eniten tällä on tekemistä sen kanssa, että Jumalan Henki ottaa asumuksensa meissä ja tulee meidän Auttajaksemme. Sillä tietysti on erittäin suuri asia se, että itse Jumala muuttaa

asumaan sisäämme. Meistä tulee silloin Kaikkivaltiaan Jumalan temppeleitä!

1. Kor. 3:16: "Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?"

Raamattu käyttää usein kuvakieltä, jonka monet ihmiset valitettavasti tulkitsevat väärin. Tämä koskee myös näkyä kristitystä ihmisestä. Raamatusta sanotaan esimerkiksi

Ef. 2:1: "Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne."

Tämän monet tulkitsevat siten, että me olisimme "hengellisesti kuolleita" ennen kääntymystämme Jumalan puoleen, mutta minä uskon, että me emme olleet hengellisesti (tai ruumiillisesti) kuolleita silloin. Raamatun sana viittaa sen sijaan siihen, että me ennen kääntymystämme olimme sen tuomion alaisia, joka tuomitsee meidät ikuiseen kadotukseen. Silloin se voidaan ilmaista, että me "olemme" kuolleita (ennen kääntymystämme), aivan kuin mafiapomo voi uhata kilpailijaansa sanoilla: "sinä olet kuollut mies" kauan ennen kuin hän on kuollut. Saman ajatuskulun Paavali tuo esille tässä Raamatun jakeessa:

Room. 8:10: "Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden."

Sekä sinä että minä tiedämme, että meidän ruumiimme eivät vielä ole kuolleita, mutta Paavali viittaa tässä tuomioon, joka kohdistuu meidän vanhaan syntiseen ihmiseemme. Jos käännymme, meidän hengellinen olemuksemme pelastuu ikuiseen elämään, mutta se ruumis, joka meillä täällä on, tulee katoamaan siinä muodossa, joka sillä nyt on. Me tulemme sen sijaan saamaan muuttuneen, synnittömän ruumiin sinä päivänä, jona Jeesus tulee takaisin..

Joten se, mikä meidän kääntymyksessämme on suurta, on, että me saamme uuden mahdollisuuden siinä, että meidän syntimme poistetaan kokonaan sekä se, että saamme Jumalan Hengen Auttajaksemme. Juuri tämän apostoli Paavali lupasi juutalaisille ensimmäisenä helluntaipäivänä. Mitään enempää hän ei luvannut.:

Apt. 2:37-38: "Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: 'Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?' Niin Pietari sanoi heille: 'Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen **syntienne**

anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.’ ”

sina luomuksina

Kuten olen jo nyt maininnut monta kertaa, uskon,

että meidän täytyy ajatella uudestisyntymistä asiana, jossa ennen kaikkea on kyse Jumalan NÄYSTÄ meistä. Kun otamme vastaan Jeesuksen pelastustarjouksen, niin me tulemme uskon kautta häneen ja hänen työhönsä (sovitukseen) JULISTETUIKSI vanhurskaiksi. Jeesuksen veri Golgatan ristiltä on se, joka kattaa syntimme! Meitä ei kuitenkaan vanhurskauteta itsessämme, mutta meidät julistetaan siis vanhurskaiksi ja me saamme lukea itsemme hyväksi Jeesuksen vanhurskauden sen sijaan, että yrittäisimme suorittaa omaa (mistä yksikään ihminen ei selviydy). **Juuri tämä asia: ”julistetaan vanhurskaaksi” armosta uskon kautta on ehdottomasti yksi tärkeimmistä perusteista evankelisessa, raamatullisessa kristillisessä uskossa!**

Room. 3:28: ”Niin päätämme siis, että ihminen **vanhurskautetaan** uskon kautta, ilman lain tekoja.”

Room. 4:5: ”Mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka **vanhurskauttaa** jumalattoman, sille **luetaan** hänen uskonsa vanhurskaudeksi.”

Joten vanhurskaaksi julistamisella on siis tekemistä sen kanssa, kuinka Jumala näkee meidät. Me emme ole vanhurskaita, mutta Jumala näkee meidät ikään kuin olisimme sellaisia. Minä uskon, että meidän tulee ajatella samalla tavalla sitä, mitä uudestisyntyminen tarkoittaa. Mehän emme ole ilmeisestikään uusi luomus hetki sen jälkeen, kun olemme vastaanottaneet Jeesuksen, mutta Jumala NÄKEE meidät aivan kuin me olisimme sitä. Hän näkee meidät aivan kuin olisimme uusi luomus, joka ei enää tee syntiä ja joka on vanhurskas - vaikkakaan me emme ole sitä. Se on armoa! Ja niin kuin aikaisemmin mainitsin ja me heti näemme tätä enemmän, niin tämän ”uudestisyntymisen” kaupan päälle tulee monta asiaa. Nämä asiat voivat tuntua joissakin kouriintuntuvina, kuitenkin eivät kaikissa.

--> Tämä tarkoittaa sitä, että voi olla "uudestisyntynyt" ja siten todellinen kristitty ilman, että on kokenut mitään erityistä ja ilman että hänellä on ollut mitään erityisiä tunteita jne. Kokonaisuushan ei riipu kokemuksista vaan Jumalan lupauksista! Jos olen kääntynyt Jeesuksen puoleen ja päättänyt elää luottamuksessa Jumalan yksinkertaiseen ja vapaaseen evankeliumiin, niin Jumala näkee minut sekä vanhurskaana että uutena luomuksena - synnistäni huolimatta - ja tämän perusteella minulle luvataan iankaikkinen elämä! Mutta ne uudet elämän edellytykset, jotka Jumala on laittanut järjestykseen uskovia varten, tulevat ennemmin tai myöhemmin näkyviin kääntymyksen hedelmänä uskovan elämässä.

Joh. 15:5 "Minä olen viinipuu, te olette oksat. **Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon** hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä."

6.4 Kouriintuntuva vapautuminen

Kiitos ja ylistys siitä, että ei ainoastaan Jumalan näkemys meistä ole esillä tässä uudestisyntymisessä. Monet niistä, jotka ovat kääntyneet Jeesuksen puoleen vastaten myönteisesti pelastustarjoukseen, voivat todistaa jostain konkreettisesta tapahtumasta ratkaisun jälkeen. Tässä on kyseessä ennen kaikkea ne, jotka ovat taistelleet esimerkiksi huumausaineongelmien, rikollisuuden ja syntien kanssa, jotka ovat kiinnittyneet ihmiseen lujasti. Kuten aiemmin näimme, uudestisyntymisessä tapahtuu yksi tärkeä asia "hengellisellä tasolla". Se on se, että ihminen vapautuu synnistä ja velasta. Silloin saatanan TÄYTYY päästää otteensa irti siitä henkilöstä. Oikeudenkäynti puretaan ja syyttäjä on kadottanut syytöksen kohteensa (*saatana* on hepreankielinen sana, joka tarkoittaa juuri syyttäjää). Kun velkataakka nostetaan ja syyttäjä kääntyy lähteäkseen tiehensä, niin tämä totta kai voi tuntua konkreettisesti siinä henkilössä, jossa synti ja lika ovat tiukasti pitäneet otettaan.

Sitä paitsi ne, jotka menevät sisälle "uuteen elämään", saavat Pyhän Hengen Auttajakseen. Ei siksi, että silloin oltaisiin niin hyviä, vaan juuri siksi, että uudestisyntymisestä huolimatta uskova on jatkuvasti synnin tekijä. Hän tarvitsee apua, voimaa ja ohjausta. Jos me olisimme tulleet vanhurskaiksi itsessämme uudestisyntymisen jälkeen, tuskin olisimme tarvinneet Auttajaa. Jumalan Henki ottaa siis asumuksensa siinä, joka on antautunut Jeesukselle. Tämä on myös asia, joka tapahtuu hengellisellä tasolla, mutta joka voi tuntua fyysisesti, mutta ei välttämättä.

--> Tässä haluan taas huomauttaa, että uudestisyntyminen ei ole riippuvainen kokemuksesta, vaan se on jotain paljon syvempää kuin se. **Mutta en halua ottaa pois kokemusta heiltä, jotka ovat saaneet kokea erityisen vapautumisen kääntymyksessään Jeesuksen puoleen**, sillä niin on käynyt monelle, esimerkiksi minun vaimolleni, joka välittömästi vapautui vaikeista fobioista.

6.5 Jumalan käskyt sydämessä paperin sijaan

Vanhassa Testamentissa nähtiin ennalta, että Jumala perustaisi uuden liiton juutalaisen kansan kanssa. Uusi liitto oli se liitto, jonka Jeesus solmi ensimmäisellä ehtoollisella. Huomaapa, että silloin oli läsnä ainoastaan juutalaisia. Joten Uusi Liitto on liitto Jumalan ja juutalaisten välillä, vaikkakaan juutalaiset kansana eivät vielä ole kokonaan tulleet sisälle siihen liittoon. Nythän se on niin fantastisesti järjestetty, että me muut kansat voimme saada tulla oksastetuksi juutalaiseen kansaan uskon kautta ja siten olla osallisia Uudesta Liitosta. Joten lukiessamme asioita Raamatusta, jotka ilmeisesti tarkoittavat juutalaisia kansana, voivat ne myös monta kertaa koskea myös meitä kristittyjä. Yksi sellainen asia on se, josta nyt luemme:

Jer. 31:31-33: "Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo HERRA. Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo HERRA: Minä **panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä**; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani."

Tämä on siis myös jotain sellaista, joka kuuluu uuteen syntymään ja elämään "Kristuksessa" astuneelle ihmiselle. Jumala kirjoittaa käskynsä sydämiimme sen sijaan että meillä olisi ne paperilla tai kirjahyllyssä. Tämä on myös jotain, jonka monet voivat todistaa tapahtuneen heille kääntymyksessä Jumalan puoleen. Silloin ihminen kokee, että seuraa Jumalan käskyjä enemmän ja enemmän automaattisesti.

6.6 Ehto sille, että on uudestisyntynyt

Minä uskon, että avainsana uudestisyntymisen ymmärtämiseen on tämä Raamatun jae:

2. Kor. 5:17: "Siis, **JOS** joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus"

Tässä ilmeisestikin on yksi ehto siihen, että ihminen on "uusi luomus" ja se on olla "Kristuksessa". Ainoastaan JOS me olemme "Kristuksessa", meitä voidaan pitää uusina luomuksina, näin minä tämän tulkitsen. Silloin tietenkin nousee luonnollisesti kysymys, mitä tarkoittaa olla "Kristuksessa". Tämä on erittäin tärkeä ja keskeinen käsite Uudessa Testamentissa, ja siksi uskon, että voimme sanoa sen olevan melkein kuin pääteema. Elää "Kristuksessa" on elää evankeliumin mukaisesti. Ja vielä siitä enemmän sanoakseni, se tarkoittaa elämistä kokonaan antautuneena luottamaan Jeesuksen sovitus-työhön minun pelastukseksi EIKÄ MITÄÄN muuta. Raamatussa on eräs toinen käsite tästä asiasta ja se on olla kuin lapsi Jumalan edessä:

Matt. 18:3: "Ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.' "

Syy siihen, että Jeesus sanoi "Antakaa lasten tulla minun luokseni älkääkö estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta" on tietysti se, että lapset totuudessa ovat lapsia, mutta ehkä he myös enemmän tai vähemmän tietoisesti elävät "Kristuksessa". Jos haluamme oppia olemaan ikään kuin lapsia Jumalan edessä, on hyvä idea opiskella sitä, kuinka tavalliset lapset elävät vanhempiensa edessä (ja silloin tarkoitan normaaleissa, terveissä perheissä). Lapsi ei aina tiedä, mitä hänen vanhempansa ovat päättäneet, mitä vanhemmilla on meneillään, kuinka he ratkaisevat erilaisia tehtäviä ja ongelmia, hän vain elää varustettuna luontaisella luottamuksella vanhempien kykyyn hoitaa kaikki asiat. Pieni lapsi on myös kokonaan riippuvainen vanhemmistaan mitä tulee hänen elämiseensä. SITEN pitää kristityn elää suhteessaan Jumalaan ja sitä tarkoittaa elää

Olen kirjoittanut pitemmin tästä elämisestä

"Kristuksessa" ja viittaaan tekstiini [Nyt en enää elä minä](#), sekä esitelmäni Teemapäivässä 2010 aiheesta Vapaus Kristuksessa [Friheten i Kristus](#) (linkkiä ei

ole suomeksi).

6.7 Mihin vanha ihminen hävisi?

Jos me nyt olemme uusia luomuksia "Kristuksessa", voimme ihmetellä, minne vanha ihminen katosi. No, se on myös "Kristuksessa" tavallaan. Jeesushan kuoli syntiemme puolesta ja me saamme lukea itsemme kuolleiksi hänen kuolemassaan, aivan kuin me saamme lukea itsemme ylösnousseiksi/uudestisyntyneiksi hänen ylösnousemuksessaan.

Room. 6:3-5: "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa."

Myös tämä kohta käsittelee siis kuvakieltä, jossa Paavali yrittää ilmaista sen hengellisen totuuden, joka seuraa myönteistä vastausta evankeliumin vapaaseen lahjaan. Tietenkään me emme ole kuolleita emmekä ylösnousseita. Mutta me saamme LUKEA hyväksemme sen ikään kuin meidän vanha syntinen ihmisemme kuoli Jeesuksen kanssa ristillä ja me nousimme ylös Jeesuksen kanssa hänen ylösnousemuksessaan. Tämän uudestisyntymisen todellinen ja fyysinen täydellistyminen tapahtuu kuitenkin vasta Jeesuksen palatessa.

7. Sinun takuusi on elämä "Kristuksessa"

Kun kuuntelee joitain nk. "born again Christians" (uudestisyntyneitä kristittyjä) USA:ssa, voi saada sen vaikutelman, että he uskovat, että "kerran uudestisyntynyt on aina uudestisyntynyt". Ja sitten voi elää ja uskoa melkein kuinka vain, koska nyt on päässyt kuivalle maalle. Mutta tämä on harhaoppia. Sellaista "uskoa" on valitettavasti myös Ruotsissa. Mutta Raamattu näyttää selvästi, että on mahdollista langeta pois pelastuksesta luopumuksen kautta, mikä tulee esiin esimerkiksi Hebr. 6: 4-6 jakeissa. Mutta minä uskon, että täytyy erottaa *totaalisen luopumuksen* (jolloin tietoisesti Jumala jätetään ja sitten käännytään Häntä vastaan) ja *poisluopumisen* välillä, joka enemmänkin riippuu vietellyksi ja kiusatuksi tulemisesta ja sen jälkeisestä luopumuksesta.

2. Kor. 5:17 - jakeessa (josta edellä luimme) aavistamme, ettei uudestisyntyminen ole mikään takuuvarmasti pysyvä olotila. Jumala näkee minut uutena luomuksena ainoastaan yhden ratkaisevan edellytyksen vallitessa, nimittäin JOS minä elän "Kristuksessa". Mitä sitten tapahtuu, jos lakkaan elämästä "Kristuksessa"? Toisin sanoen luovun luottamuksestani Jumalan evankeliumiin? No, mitä minä ymmärrän, silloin ei ihminen enää ole uusi luomus Jumalan silmissä, ja totta kai Jumala silloin ottaa pois hengelliset siunaukset, joita hän tarjoaa "Kristuksessa" olevalle. Seuraava Raamatun jae mielestäni vahvistaa tämän ajatuksen:

Joh. 15:4: "Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.

Joh. 15:6: "Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat."

Jos jätän elämän Kristuksessa, niin Jeesus/Pyhä Henki jättää minut. Ja kun Jumalan Henki ei enää minussa asu, en enää ole uusi luomus tai Jumalan lapsi. Tämä aiheuttaa sen, ettei uudestisyntyminen ole mikään takuuvarmasti pysyvä olotila, joka pysyy vaikka minä luovun. Kokonaisuus riippuu suhteestani Jumalaan. Siksi kristittynä ei voi uskoa, että "kerran uudestisyntynyt on aina uudestisyntynyt", sillä jos jätän elämän "Kristuksessa", niin minua ei enää lueta uudeksi luomukseksi. Todellisesta uskosta luopuminen on samaa kuin elämän jättäminen "Kristuksessa". Sen sisältönä on joko lisätä Jumalan yksinkertaiseen pelastustarjoukseen jotain siihen kuulumatonta tai ottaa pois jokin olennainen osa siitä. Takuu on siis "Kristuksessa" - erittäin tärkeä ja keskeinen asia kristillisessä uskossa!

7.1 Älä ole peloissasi

Älä nyt ala pelätä tarpeettomasti sitä, mitä olen kirjoittanut, sillä jos elät luottamuksessa Jeesukseen, silloinhan sinä pysyt "Kristuksessa". Jeesuksen työhön luottaminen sen sijaan, että luottaisimme omiin tekoihimme, ei oikeastaan ole ollenkaan vaikeaa. Mitä meillä on tarjottavana häneen verrattuna? Jeesus on myös luvannut: "minä olen teidän kanssanne kaikkina päivinä aikakauden loppuun saakka". Hän haluaa tietenkin auttaa meitä siinä, ettemme luopuisi. Jos haluamme elää "Kristuksessa", niin hän tulee auttamaan meitä pysymään siinä! Vain jos me itse pidämme enemmän harhaopeista kuin Totuudesta, niin me riskeeraamme pudota pois elämästä "Kristuksessa". Jos me olisimme putoamassa pois joksikin aikaa elämässämme, niin aina on mahdollista tulla takaisin, siitä olen

vakuuttunut.

Joh. 10:28-29: "Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä."

Haluan tässä vielä antaa yhden kuvan siitä, mitä sinulle tarkoittaa asettaa toivosi Jeesukseen tyynnyttämään mahdollinen pelkosi. Kun Jeesus yritti kuvailla uudestisyntymistä Nikodeemukselle, niin hän mainitsi mm. sen vaskikäärmeen (ruots. Raamattu =kuparikäärmeen), jonka Mooses antoi valmistaa ja asettaa puupaaluun. Juutalainen kansa oli mm. tottelemattomuutensa takia tullut myrkkykäärmeiden pistämiksi ja monet kuolleet sen takia. Mutta kun he "katsoivat ylös" kuparikäärmeeseen puupaalussa, jonka Mooses oli pystyttänyt, niin he tulivat vapaiksi käärmeiden myrkystä ja siten pelastuivat kuolemasta (katso Joh. 3:14 ja 4). Moos. 21:9). Samalla tavalla on asiat meidän kanssamme. Meitä on pistänyt käärme (saatana) ja hänen myrkkynsä (synti) virtaa meidän suonissamme. Meidän ainoa pelastuksemme on mennä pois ikuisesta kadotuksesta ja "katsoa ylös" Jeesukseen ristillä ja asettaessamme kaiken toivomme hänen sovitustyöhönsä, se riittää meille. Silloin käärme jättää meidät rauhaan. Me emme siis voi kääntää pois katsettamme Jeesuksesta **ainoana** pelastuksemme ja sen sijaan alkaa luottaa omiin tekoihimme tai muuhun hokkus pokkukseemme. Siis katseen pitäminen kiinteästi Jeesuksessa ja hänen sovitustyössään ristillä on toinen kuva elämästä "Kristuksessa". SILLOIN meidät luetaan uusiksi luomuksiksi! SILLOIN me olemme Jumalan lapsia!

8. Uudestisyntyä kahdessa vaiheessa

Useat asiat Raamatussa toteutuvat kahdessa vaiheessa: ensiksi hengellisellä tasolla ja sitten fyysisellä tasolla tai sitten ensimmäiseksi pienemmässä mittakaavassa ja sitten suuremmassa. Samalla tavoin asiat ovat uudestisyntymisen suhteen.

Kuten aiemmin näimme, hengellisellä tasolla tapahtuu meidän elämässämme jotain, kun luovutamme itsemme Jeesukselle ja astumme sisälle elämään "Kristuksessa". Mutta Raamattu puhuu myös, että me kristityt **muutumme** kokonaan sinä päivänä, kun Jeesus tulee takaisin ja silloin se koskee meidän fyysistä ruumistamme ja luonnettamme. Me emme siis ole kokonaan valmiita vielä; mitä meistä tulee, ei vielä ole paikallaan. Luemme joitakin Raamatun jakeita tästä:

1. Joh. 3:2: "Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, **eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee.**"

Matt 19:28: "Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: **siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen poika istuu kirkkautensa valtaistuimella**, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa."

Tässä näemme selkeästi, että tapahtuu suuri muutos, lopullinen uudesti syntyminen, kun Jeesus tulee takaisin. Tämä on toinen vaihe meidän uudestisyntymisessämme kristittyinä. Näissä sanoissa on lohdutusta, sillä ollessamme rehellisiä itseämme kohtaan kristittyinä, niin tiedämme, että synti pysyy ruumiissamme myös kääntymyksemme jälkeen (ja henkikasteenkin jälkeen). Sillä **Ei** ole tekemistä demonisen saastumisen kanssa vaan sen, että me olemme kaikki langennutta ja syntistä luontoa. Ja sen kanssa, jota Raamattu kutsuu "lihaksi", jota vastaan on taisteltava VAIKKA voimme lukea itsemme uudestisyntyneiksi. Synti vaikuttaa ruumiissamme senkin jälkeen, kun olemme kääntyneet Jeesuksen puoleen ja näin asiat valitettavasti tulevat olemaan aina Jeesuksen paluuseen saakka. Sen me näemme monista Raamatun jakeista, ei vähiten Paavalilta. Tämän voimme lukea aluksi:

Room. 7:14–25: "Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä. Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on. Minä viheliäinen ihminen, **kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?** Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia."

Jotkut antavat ymmärtää, että Paavali tässä kuvaa olemassaoloa ennen kuin ihminen kääntyy Jeesuksen puoleen, mutta se ei ole itsestään selvää. Useista muista Raamatun jakeista voimme ymmärtää, että tämä taistelu syntiä vastaan on meillä taisteltavana aina Jeesuksen paluuseen saakka. Sitä ennen tulemme huokailemaan oman itsemme takia monta kertaa.

2. Kor. 5:1-5: ”Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty. Sentähden me **huokaammekin** ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi. Sillä me, jotka olemme tässä majassa, **huokaamme raskautettuina**, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi. (ruots. Raamattu = käsirahaksi)”

Room. 8:19-23: ” Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Sillä me tiedämme, että koko **luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa** hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, **mekin huokaamme** sisimmässämme, odottaen lapseksiottamista, meidän ruumiimme lunastusta.”

Huokaaminen katoavaisuudesta ja synnistä on siis myös meissä kristityissä ja se on myös merkki siitä, että uudestisyntyminen tapahtuu kahdessa vaiheessa:

1. Ensimmäiseksi hengellinen juridinen julistus Jumalan puolelta koskien meidän elämäämme, jossa meidät vapautetaan, julistetaan vanhurskaiksi ja jossa me saamme muuttavat elämän olosuhteet (ennen kaikkea hengellisellä tasolla) ja Pyhän Hengen auttajaksemme. Silloin elämme ” kätkeytyä elämää Kristuksessa”.
2. Sitten aivan fyysisesti. Silloin saamme täydellisesti astua esiin Jumalan lapsina synnittömässä kirkkaudessa ja elää avoimesti ja näkyvästi Jeesuksen Kristuksen kanssa koko iankaikkisuuden!

Haluan vielä muistuttaa siitä pyhityksestä, jonka Pyhä Henki tulee tekemään meidän elämässämme. Siitä seuraa tietysti, että synty saa vähemmän ja vähemmän vaikuttaa uskovan elämässä. Mutta huokaaminen puutteistamme siitä huolimatta tulee katoamaan vasta sinä päivänä, kun Jeesus tulee takaisin. Sitä kutsutaan meidän ”synnyttämiseksemme”, siis täydelliseksi uudeksi syntymiseksi. SILLOIN me muutumme ja tulemme Jeesuksen kaltaisiksi (mitä tulee täydelliseen ruumiiseen, synnittömyyteen ja ikuiseen elämään). Silloin saamme sen täyden pääoman (meidän perintömme), joka on ollut ”hengellisellä pankkitilillämme” ja aina siihen asti meillä on Henki käsirahana meidän perintöömme:

Ef. 1:14: ”Sen, joka on meidän perintömme vakuutena (käsirahana), hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.”

1 Joh. 3:2: ”Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. **Me tiedämme tulevamme hänen kaltaiseksi, kun hän ilmestyy**, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.”

1 Kor. 15:51-54: ”Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta **kaikki me muutumme**, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, **viimeisen pasuunan soidessa**; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, **ja me muutumme**. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ’Kuolema on nielty ja voitto saatu.’ ”

Kol. 3:3-4: ”Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; **kun Kristus**, meidän elämämme,

ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.”

Room. 8:11: ”Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, myös teidän **on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne** Henkensä kautta, joka teissä asuu.”

--> Meidän pitää siis muistaa, että olemassaolo maan päällä on kyynellaaksoa myös meille uskoille. Mutta meillä on myös fantastinen toivo täydellisestä muuttumisesta sinä päivänä, jona Jeesus tulee takaisin. Me saamme elää siinä toivossa jo tänään ikään kuin me olisimme uusia luomuksia kuten meistä tuleekin. Ja kun Jumala näkee uskovan tänä päivänä, niin hän näkee uuden täydellisen luomuksen, joka tulee esiin. Jos pyydämme anteeksi syntejämme ja luotamme Jumalan armoon, niin hän ei lue meille epäonnistumisiamme, jotka kuuluvat tähän elämään. Hän lukee meidän hyväksemme sen sijaan Jeesuksen vanhurskauden aivan kuin se olisi meidän omaamme. Mutta sitä paitsi Jumala auttaa meitä Pyhän Henkensä kautta elämään yhä enemmän vanhurskaampaa elämää!

9. Yhteenveto

Kun olen Raamatusta opiskellut uudestisyntymistä, kun olen mietiskellyt Jumalan lapsena olemista ja ”Kristuksessa” elämistä ja nähdessäni minkälaista elämä todellisuudessa on meille kristityille, niin olen tullut siihen käsitteeseen, että ”syntynyt uudesti/uudestisyntyminen” pitäisi ymmärtää näin kokoavasti:

1. Tulla ”uudesti syntyneeksi” on *käsite/kuva*, jota Jeesus ja apostolit käyttivät kuvaamaan uutta mahdollisuutta, joka meillä on tässä ja nyt Jumalan edessä, jos käännyimme Hänen puoleensa. Käsitettä käytetään myös kuvaamaan täyttää fyysistä muuttumista, jonka koemme Jeesuksen palatessa. Tulla uudestisyntyneeksi merkitsee siten kahta erilaista ja erillistä askelta kristityn elämässä.

2. Monelle käännyminen tapahtuu esirukouhetken yhteydessä, mutta uudestisyntyminen **ei** siitä huolimatta ole **riippuvainen** esirukouksesta tai esimerkiksi sen yhteydessä tapahtuvasta kokemuksesta.

3. Uudestisyntyminen **ei** tarkoita sitä, että meidän fyysinen luontomme kokisi muuttumista tässä ja nyt.

4. Uudestisyntyminen tarkoittaa, että Jumala näkee minut uutena ”luomuksena”, jos minä elän elämäni ”Kristuksessa” (Jumalan vapaan evankeliumin linjan

mukaisesti). Jos elän "Kristuksessa", **lukee** Jumala minut kokonaan uudeksi synnittömäksi luomukseksi, vaikka minä edelleenkin voin tehdä syntiä. Olla uudestisyntynyt/olla uusi luomus on siten jotain, joka **luetaan** hyväkseni tässä elämässä, jos elän "Kristuksessa". Yksi tärkeimmistä kysymyksistä totuuden etsijälle on siksi etsiä merkitystä käsitteelle "Kristuksessa" ja suunnata elämäänsä kokonaan sen mukaan.

5. Elämä "Kristuksessa" on takuu sille, että meidät nähdään uutena luomuksena Jumalan edessä ja että me saamme osamme uuteen elämään kuuluvista asioista.

6. Uudestisyntyminen tarkoittaa, että Jumala tässä ja nyt varustaa minua erilaisia hengellisiä elämän edellytyksiä avukseni. Tämä saa aikaan sen, että uudestisyntyminen on koko elämän pituinen kokemus.

7. Sitä, että minut nähdään uutena Jumalan luomuksena, tarkoittaa, että minä saan kokonaan uuden aseman Jumalan edessä ja korjatun suhteen hänen kanssaan.

8. Tulla nähdyn uutena Jumalan luomuksena, tarkoittaa, että olen saanut synnit anteeksi ja minulle luetaan Jeesuksen vanhurskaus oman vanhurskauteni puuttumisen sijaan..

9. Tulla nähdyn uutena Jumalan luomuksena tarkoittaa sitä, että saatana ei voi syyttää minua enää, koska en enää tottele Jumalan lakia. Minut luetaan kuolleeksi Lain edessä eikä minua voi enää syyttää. Uusi luomus, jonka saan lukea hyväkseni, nähdään vanhurskaana eikä sitä voida syyttää sen takia. Tämä tarkoittaa aivan uutta vapautta suhteessa syntiin minussa, joka olen kääntynyt. Minä en ole enää synnin **orja**. Minulle on voitettu vapaus valita!

10. Se, että Jumala näkee minut uutena luomuksena, tarkoittaa, että minä saan Jumalan Pyhän Hengen, Auttajan, asumaan itseeni johdattamaan, tukemaan, pyhittämään ja olemaan voimani.

11. Elämä uutena luomuksena tulee kantamaan yhä vain näkyvämpää hedelmää uskovan elämässä. Luonne tulee muuttumaan ajan mittaan, synti tulee väistymään enemmän ja enemmän ja hyvät teot lähimmäisiä kohtaan tulevat yhä vain tärkeimmiksi ja luonnollisemmaksi osaksi elämää. Elämä "Kristuksessa" tarkoittaa sitä, että uskova kokee jonkun verran Jumalan rauhaa, iloa, rakkautta, toivoa, uskoa ja vapautta yhä enenevässä määrin.

12. **Fyysisesti** uudestisyntyminen tapahtuu ("synnytys") kun Jeesus tulee takaisin. Silloin uskovat muutetaan Jeesuksen kaltaisiksi, mitä tulee ruumiiseen ja

luonteeseen, toisin sanoen olennoiksi ilman syntiä ja epäpuhtautta.

10. Joitakin ohjauksen, lohdutuksen ja rohkaisun sanoja

Se, mitä olen muun muassa yrittänyt painottaa tässä tekstissä on, että nk. uudestisyntyminen **ei** merkitse meidän fyysistä muuttumistamme tässä ja nyt tai että tulisimme itsessämme vanhurskaiksi tai jumalallisiksi. Uudestisyntyminen ei myöskään ole riippuvainen konkreettisesta kokemuksesta.

Jos olet kääntynyt Jeesuksen puoleen ja asettanut täyden luottamuksesi Jumalan vapaaseen evankeliumiin, niin voit pitää itseäsi uudestisyntyneenä ja uutena luomuksena Jumalan silmissä, riippumatta siitä, tuntuuko se vai ei! Kristuksessa sinä olet sekä kuollut että ylösnoussut. Jos asetat luottamuksesi tähän Jeesuksen sovitustyöhön ja hänen apuunsa, niin sinulle luetaan Jeesuksen vanhurskaus sinun vanhurskaudeksesi ja se on kaikki, mitä tarvitaan Jumalan lapsena olemiseen, tulla osalliseksi Pyhästä Hengestä ja saa ikuinen elämä, kun on sen aika.

Joten älä metsästä ”kokemus kristillisyyttä”, sillä luultavasti se tulee johdattamaan sinut harhaan. Sinun ei pidä ajaa mihinkään kokoukseen saamaan esirukousta ja sillä tavalla tulemaan ”uudestisyntyneeksi kristityksi”. Kokemusten metsästäminen ja ”pikapalvelu” julkkissaarnaajien kautta tarkoittaa, että teet itsesi riippuvaiseksi siitä, mitä muut voivat sinulle välittää. Se voi tehdä sinusta ihmisten ja ajatusrakennelmien orjan. Se voi myös maksaa sinulle paljon

Todellinen kristillinen usko **ei** käsittele ensisijaisesti

kokemuksia, vaan Jumalan lupauksia ja täyden luottamuksen asettamista näihin lupauksiin ja lupausten antajaan! Todellinen kristillinen usko käsittelee antautumista Jumalan edessä ja heittäytymistä Jeesuksen käsivarsille, sillä muuta

pelastusta ei ole olemassa! Todellinen kristillinen usko käsittelee vanhan jättämistä taakse, kiipeämistä ”pelastuksen arkkiin” ja purjehtimista meren aalloilla Jumalan ohjauksessa. Todellisessa kristillisessä uskossa ei siksi olla riippuvaisia parantajaevankelistoista, julkkisjulistajista, pappeudesta, sakramenteista, rituaaleista tai metodeista. Jumalan perheessä kaikki hänen lapsensa ovat tasa-arvoisia. Jumalan lapsi on ainoastaan riippuvainen Jumalasta. Mutta totta kai meillä on iloa ja tarvetta kokea toisemme uskonsisaruksina kehotukseksi, lohdutukseksi, johdatukseksi ja rohkaisuksi.

Jos olet siis antautunut Jumalan ja Hänen evankeliuminsa edessä, niin ole tyyni ja usko, että Jumala on julistanut sinut vanhurskaaksi. Hän näkee sinut uutena luomuksena, vaikkakin sinä tekisit syntiä ja vaikka sinä et tuntisi mitään erityistä. Hän tulee avuksi Henkensä kautta johdattaakseen sinua aina vain pyhittyneempään elämään, joka tulee enemmän ja enemmän Jeesuksen kaltaiseksi luonteeltaan. Odota, että tämä muutos jatkuu koko elämän, että sinä voit olla mukana ”synnytystuskissa” ennen SUURTA synnytystä. Jos huokaillet langenneen luonteesi kanssa – luonne, joka tulee esiin silloin tällöin, vaikkakin näemme itsemme uusina luomuksina – niin muista, että koko Luomakunta huokaa tätä katoavaa olemassaoloa. Mutta sinä päivänä, kun Jeesus tulee takaisin, SILLOIN KAIKKI tulee uudeksi!! Äläkä unohda näitä Jeesuksen sanoja, miltä tahansa sinun elämäsi näyttääkään:

”Minä olen teidän kanssanne ajan päättymisen asti.”

/Lennart

Översättning till finska/ Käännös suomeksi:

Sylvi Hänninen